

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższym Dozwoleniem
IMPERATORA I M C J CAŁEY ROSSYI

w WILNIE V. S. 26. PAZDZIERNIKA 1801 ROKU W SOBOTĘ

z Moskwy V. S. 22. Pazdziernika.

Jarosławskiego regimentu muszkietyerów Major Niklas na własną prośbę uwalnia się od służby z rangą Podpółkownika. Wileński Komendant Generał Lieutenant Bardskow umieszczony w armii. Zmarły Generał Major artylerji Kronman wymazuje się z rang listy. Półku leibkirasyerów Major Browcin uwolniony od służby. — D. 4 IMPERATOR Jmć znajdując się raczył w powszechnem zebraniu Moskiewskich Departamentów Senatu, gdzie przed obliczem jego różne dzieła roztrząsane były. D. 6. Monarcha z Imperatorową Jmcią ELZBIETĄ matka swoją imperatorową MARYĄ, Wielkimi Xiężniczkami MARYĄ i KATARZYNA odwiedził Monaster Woskresieński, Nową Jerozolimą nazwaną. A naprzód znajdował się w Cerkwi na nabożeństwie, po którego zakończeniu Archimandryta Hieronim miał mowę do okoliczności stosowaną, od IMPERATORA Jmci łaskawie słuchaną; z tym Monarcha z urzędnikami Dworu swojego prowadzony przez zarządzającego fabryką Tajnego Konsyliarza i Kawaliera Xiążęcia Kurakina oglądał wspaniałe ołtarze S. Maryi Magdaleny, S. Jana, Alexandra Newskiego, i Ogi za roszkaniem s. p. PAWŁA I, i IMPERATOROWEY Maryi ozdobione, jakoteż inne miejsca uwagi godneysze. Nastąpił obiad w przygotowanej sali, na który Xiąże Kurakin z Archimandrytą łaskawie zaproszeni; ostatni chleb i sól ofiarował; odieżdżając nakoniec Monarchę mową pożegnał.

z Wiednia 25. Pazdziernika.

Rzecz jest niewątpliwa, że Generał en chef Menou d. 2. Wrzesnia w Alexandryi kapitulacyą podpisał; Lord Elgin gońcem odebrał o tém wiadomość w Constantinopolu d. 22; lecz niewiadomo dla jakiej przyczyny Posel Angielski, ani też Ottomańska Porta warunków nie ogłosiła. Prywatne listy znać dają, że nie są takie jakiesmy w początkach rozumjeli. Garnizon Alexandryjski więcej żądał, niżeli Belliard otrzymał w Cairze; lecz nie na wszystko się zgodził; Wezyr, Kapitan Bafza; i Hutchinson. Chciał Menou, ażeby wrócono Francuzom okręta, które tego lata niosąc żołnierza, żywność, amunicyą, przez Anglików zchwytane zostały. Domagał się jeszcze, ażeby znajdujące się statki w porcie Alexandryjskim wolne były. Po długich sprzeczkach zgodzili się zprzymierzenie: że Francuzi, Grecy, Koptowie, Arabowie w twierdząch zamknięci powrócą do Francyi bez żadnych warunków, np. zostawania w niewoli do zamiany, nie służenia przeciw nieprzyjacielowi; każdy z nich może własność swoją zabierać, zostawiając sprzęty nabyte w Egipcie. Żołnierzowi broń odjęta nie będzie; nadto garnizon zatrzyma 10. armat, 60. koni. Menou z całym ludem w dniach 10. powinien być wsadzony na okręta, do żeglugi przysposobione, co Admirał Lord Keith skutecznie w czasie zamierzonym; nie pozwolił jednak Wodzom Francuzkim wybierać statków przewozowych. Żywność załozde potrzebną od dnia kapitulacyi do dnia wyładowania we Francyi, opatrzy Komisyja z Officerów Tureckich, Angielskich, i Francuz-

kich złożona. Inne warunki w liczbie 22. Cairskim podobne.

Woyska Rosyjskie ustąpiły z Corfu i wprzód nieco oddaliły się Tureckie. Zgromadzeni mieszkańcy wybrali radę rządową, którą się składa z obywatelów miasta stołecznego wiejskich. Tej władzę najwyższą i bezpieczeństwa krajowe poruczone. W kilka dni później pokazała się niedaleko brzegów eskadra Otomańska z 6. fregat złożoną; komendant oświadczył chęć lądowania; odpowiedziano iż mocen jest to uczynić, jeżeli sam pragnie odwiedzić miasto z kilku ludźmi, bez żadney broni; żywność jemu i służącym będzie dostarczona. To usłysawszy Turecy odpłynali; na wyspie zupełna spokojność. — Wiadomość odebrana o elekcyi Arcy Xiążęcia Antoniego na Elektorstwo Colońskie, nie sprawiła u Dworu tey radości; jakiej spodziewać się kazało zdarzenie Demowi Austriackiemu pożyteczne. Czekamy końca negocyacyi w Berlinie i Paryżu względem przybliżonych sekularyzacyi. Część Elektorstwa Colońskiego, na prawym brzegu Renu pozostała ma ludności duży 125. tysięcy; dochodu przynosi 300. tysięcy talarów. — Król Jmć Etruryi pisał niedawno do byłwego Toskańskiego Xiążęcia w interesie emigrantów, którzy Ojczyznę opuścili niechcąc odstępować. Arcy Xiążęcia Ferdynanda Monarcha, nie tylko pozwala każdemu powracać do własności, ale też przyrzeka uroczyste każdego opatrzyć według talentów i zdatności. — Arcy Xiąże Jan zwiedzając obronne miasta Voralbergu; oglądał nakoniec jezioro Constancyjskie; mając przy sobie wielu distinguishednych Officerów z korpusu inżynierów. — Korpus pionierów zaangażowany podczas ostatney wojny z Francyą, rozwiązano kazał Arcy Xiąże Karol. Tenże z zamiarem do tutejszey stolicy sprowadzić wszystkie działa na nieprzyjaciolach zdobyte, albo częstem używaniem nadpsute, do przelania; jeden i drugich znalazł się rozmaitego kalibru sztuk 4. tysiące. — Bogatsi kupcy, Austriacy i Węgierscy, przedsięwzięli uczynić żeglowną rzekę Culpa, ułatwiając od jej brzegów komunikacyę do Portore, Bukkari, Fiume; dzieło ma kosztować 800. t. zł. Ryás.

z Londynu 16. Pazdziernika.

Szef brygady Lauriston opuścił naszą stolicę, dni kilka w niej zabawiwszy. Wyjeżdżając do Paryża pragnął ściśle i wogito zachować; lecz został poznany; lud karę opasać nieżliczony; wszyscy Officerowie Francuzkiemu życzyli szczęśliwey drogi; wielu takich było, którzy głośno prosili, ażeby Anglików zalecił Konsulowi Buonaparte. Lauriston z nim w Szkole rycerskiej brał wychowanie; ściśle przyjaźnił młodzieńców łączyla. W r. 1792. emigrował i w armii Austriackiej przez lat 4. był ochotnikiem. r. 1796. w niewolę zabrany we Włoszech; usilnie prosił zwycięzców swych, ażeby mógł widzieć się z Generałem en chef Buonaparte jak narychley. Wódz na pierwszym wstępie oświadczył jeńcowi, że nie inaczej życie oddali, jako przyjmując wraz Francuzką służbę. Tu nowy dowód, że nie wszyscy Generałowie Republikańscy ściśle wykonywali okrutne prawa od Jakobinów i Dyrektorów pisane przeciwko

niełczęśliwym wygnańcom. Ludzkość miała miejsce w sercu mężów rycerskich. Przyjął radę przyjacielską Lauriston, nie odstąpił Konsula w żadnym zdarzeniu, nawet gdy machinę piekielną pośród Paryża zdrayce palili, siedział z nim w pojeździe. Miał kilku braci; jeden zginął na morzu, drugi w Quiberon; trzeci osiadł w Jamajce, w Liwerpool czwarty, w Londynie najmłodszy. Dziwna w umysłach ludzkich odmiana! Dumouriez, który w r. 1793. chciał grać rolę wstawionego w dziejach Angielskich Moncka; Generał który zamyslał Tron Francuzom przywrócić, wysniany od naszego pospólstwa, nakoniec za granicę musiał ustępować. Dziś Lauriston Adjutant i przyjaciel łzczęśliwszego Wodza, który do ustalenia RPtey przyłożył się najwięcej, tryumfalnie przez Anglików po całym Londynie był wożony.

Warunki pokoju stały się celem pochwał, nagany, rozmnów naszych. Nie wszystkomyśli wzięli, czego Pitt od nieprzyjaciół wymagał. Ustępujemy z morza szrodziemnego. Za oddanie Francuzom: Martinikę, Tabago, S. Lucie, Pondichery, Karikal, Mahé, Chandernagor, Gorée, Senegal, cóżemy w zamianę dostali? Pokoy. Oddaemy Batawom: Surinam, Demarary, Essequebo, Berbice, Curaçao, Saba, S. Martin, Przylątek dobrej nadziei, Cochin, Negapatnam, Malacca, Amboine, Ternate wiele osad w Indyi wschodniej, i wyspy korzenne; cóż za to bierzemy? Pokoy i wyspę Ceylan. Wzięta od Hiszpanów Trinitada nieludna, nieuprawna, nie rychło zysk przynosić zaczyna; Ceylański zaś cy-namon, i port wygodny Trincomale czyliż zapłacą dług 300 millionów FS. na wojnę zaciągnięty? Zebrałiśmy przez lat 8 wiekie dostatki, panowie famowładni morza i handlu; magazyny narodowe pełne są nieoszacowanych towarów, któreśmy z osad nieprzyjacielskich uwieźli; lecz z drugiej strony podwoił się podatek; podwoiły się wydatki skarbowe. Francya w odmiennej od nas postaci iasnieje. Na morzu ciągle zwyciężona, zwyciężyła na lądzie; ludność swoia 6 dusz millionami, obszerność i dochody piątą prawie częścią pomnaża; odyskała osady stracone, nam nie nie dające w zamianę; z podpisanego w Londynie pokoju każdy Francuz chęć się i pysznie powinien. Więc lepiej Anglikom było wojnę przedłużyć! Owszem potrzebowalibyśmy pokoju; skarb wyniszczony; uciążliwe podatki; nowa zdobycz żadna iednorocznych nawet wydatków pokryć nie mogła. To zważając myśl wraca się z zalem do czasów upłynionych. Czemuż w r. 1795. 96. i późniey, gdy Malmesbury do Lille iedził i Paryża daremnie, nie przyieliśmy traktatu, który terazniejszemu równą lub większą korzyść nam przynosił.

Gdy Buonaparte pokoy ofiarował, prawili Ministrowie, że nie chcą przyjęciem onego potwierdzać rewolucyi Francuzkiej, i rządów Konsularnych! Dziś przecie RPta na stopniu wysokim stanęła, Konsul pierwszym jest u Francuzów człowiekiem; spełnił obietnice nad nadzieie wszystkie; zasłużył na miłość, szacunek, ufność, admiracyę u ziomeków; dał pokoy chwalebny zwycięstwem. Zapalaliśmy Europejskie narody do wojny dla zburzenia RPtey; ta górującem jest Mocarstwem na południu! Nie negocjacye podle i pokorne; tryumfy rzadkie uwieńczyły chwałę nieprzyjaciół naszych, pośród piorunów i nawałności. Z jakim upodobaniem teraz Francuzi przypatrywać się muszą wielkości swojej; iak mile wspominają dzieła własne! Walczyli niedawno z nami o chwałę i zwycięztwo; ubiegać się zaczęli o pierwszeństwo w naukach, handlu, rękodzielach. Cieszyć iednak Anglików powinna ta uwaga, że ciągle zwyciężali na właściwym sobie elemencie. Jeżeliśmy zyskali mało, jeżeli nieprzyjaciółom oddano wiele; pamiętać będą narody Europejskie, żeśmy to uczynili podobno dla naszych zprzymerzeńców. Portugallia Porta, Król Dwóch Sycylii Państwo swoje w całości zachowują. O Królu Sardyjskim nie pewnego; wieść jest podey-rzana, żeśmy dzierżawę Piemontu Francuzom zaręczyli w tajemnych warunkach; rzecz iasniey

się pokaze w Amiens. To pewna że pokoy u nas wychwalają wszyscy; Windham w pismach Paryskich niedawno wysniany, iakó chęitwy nieśmiertelney wojny, ma powstać w Parlamencie na Ministrów; nie nie sprawi. Pitt im sprzyja. Z Windhamem trzymają handlujący papierami, kupcy, i ieszcze jeden ludzi gatunek, którzy rozumieją że W. Brytania dziś jest w niebezpieczeństwie większem, aniżeli była woiując o-twarcie z Francuzami.

Zawsze dość potężni będziemy utrzymać niepodległość narodu naszego. Prózno Fox narzekal na stratę wolności obywatelskiej, złamanie równowagi w trzech stanach, wzrost prerogatywy Monarchiczej, przydając że Francya nam pomoże do odzyskania cosmy stracili; albo przynaymaię sam naród nauczony doświadczeniem, tamę poloży Ministryalney arbitralności, ażeby odtąd W. Brytania wojen niepotrzebnych i kosztownych przedsiębrać nie mogła. Mamy nadzieię że Buonaparte z naszymi patriotami i Opozycyą związku mieć nie zechce; widział mąż rostopny że w przedłużonych zamieszkach i wojnach nic już nie zyska; obral więc pokoy, bo ten ustali rząd iego przez narodową łzczęśliwość. Słyszemy, że nawet obrażać nie myśli miłości własney Anglików; posłem RPtey do Londynu nie będzie ani brat iego, ani żaden z wielkich Generałów, którego zaszczyty osobiste mogłyby mieć lud słaby; lecz Liancourt, Segur, lub Fleurieu, który był Guvernerem Ludwika 17. Dla Margrabiego Cornwallis instrukcyę gotują Ministrowie; do Paryża naprzód, późniey do Amiens poiedzie; tam ułatwione będą trudności zachodzące względem Malty i przygórka dobrej nadziei, wyspy Terranova, Elektoratu Hannowerskiego, Francuzkich emigrantów, i summ Anglii należnych za utrzymanie iedców, które mają wynosić 2 milliony FS. — Słychać że Król Jmć Pruski, przyrzekł woyska swoje wyprowadzić wkrótce z Niemieckich dzierżaw Monarchy naszego. — Parlament ma być rozwiązany około nowego lata; chcą Ministrowie, ażeby naród przez wdzięczność za pokoy szczęśliwie przywrócony, ich przyjaciółmi i strońnikami nową Izbę Niższą napelnił.

Przy podpisaniu z Francyą traktatu, miała W. Brytania zupełnie uzbroionych okrętów 11 od 110 armat, 23 od 98, 153 od 74 i 64, 441 fregat, szalup, maytków 112 t. regimentów pieszych 97; konnych 36; batalionów artylleryi 4; milicyi 32 t; ochotników konnych 26 t. ochotników pieszych 120 t. artylleryzystów tysiąc; milicyi Fencibles zwaney 8 t. Dołączwszy woyska Irlandzkie i milicyę, tudzież regimenta emigrantów Francuzkich, Batawskich, Szwajcarskich, mieliśmy zbroynego ludu 500 tysięcy; podczas pokoju rząd nie chce utrzymywać nad 40 t. — Z liczby 25 t. iedców Francuzkich, 9 części maytków było najlepszych, których zabrano na statkach kotsarskich; lud wszystek zdrowy; albowiem chorych podczas wojny ieszcze odesłano do Oyczyzny. — Do liczby kandydatów na poselstwo Londyjskie przydają iedkórzy Generała Moreau i Agenta Otto; ostatni pewniey do Ameryki poiedzie. — Minister Addington długie teraz konferencye miewa z Pittem, układając projekt skarbowe, iak zapłacić długi, oddać zaległość woysku rozwiązanemu, zmniejszyć podatki, ażeby przecie poznał naród iż wojny niema.

z Paryża 27 Pazdziernika.

Dnia wczorayszego po całej stolicy, zwykłym obrządkiem ogłoszono traktat podpisany z Portą Ottomańską przez Ministra Talleyrand Perigord, i Posła Esseid Aly. Dziś Szef brygady Lauriston z Anglii powrócił: wiele grzeźności temu Officyerowi czynili nieprzyjaciele niedawno przediednani; co nas cieszy nieskończenie; albowiem to jest dowodem za trwałością pokoju. Minister Addington głośno powiedziały że terazniejszy sraktat nie jest wielu innym podobny; nazwać go trzeba szczerem i rzetelnem poiednaniem dwóch wielkich narodów. Zesta-

Wmy to czasowi przestając na powtórzeniu życzenia w illuminacyi Londyńskiej wyrażonego: *o gdyby przyjaciele nowi nie stali się rychło nieprzyjaciółami!* Lord S. Vincent wysłał do wszystkich części świata pocztarskie statki z rozkazem wstrzymania kroków nieprzyjacielskich, najmniejsze opóźnienie, rzekł do Lauristona, może o śmierć przyprawić wiele rycerskich ludzi, których aż nadto straciła oświecona Europa w przewlokłej wojnie. — Przed Ostendą i Dunquerque pokazały się okręta Angielskie chcąc do portu zawinąć; nie dozwolili Francuzcy kommandanci, nie odebrawszy rozkazów do okoliczności stosownych. Między Ostendą i Margate ma być urządzona poczta. Nieskończenie wielu Panów Angielskich na zimę przybędzie do naszej stolicy; kupcy wszystkich Departamentów czynią spekulacyę; cukier, kawa, bawełna i inne towary Antylskie cenę straciły, iak tylko pewność była, że osady wojną odjęte, przez traktat Francya pozyszcze.

Vincent Szef brygady, Dyrektor korpusu inżynierów na wyspie S. Domingo, tu przybył. Przez niego Generał en chef Toussaint przysłał rządowi nową konstytucyą murzynów, i wiele listów; pierwszą rada Stanu ma roztrząsać. Vincent wiele pięknych rzeczy powiada o stanie dzisiejszym całej osady. Wszystko wiśniemy Wodzowi; on wyspę z rąk Angielskich wydarł, on drugą iey półowę przyjął od Hiszpanów; domowa wojna zgasił; pokój, porządek, handel i rolnictwo pod rządem jego zakwitły. Lecz z drugiej strony wykracza Toussaint chcąc mieć osadę prawie niepodległą, sam ona rzadzić do zgonu, wyznaczać po sobie następcę, czego u nas pierwszemu nawet Konsulowi nie pozwolono. Sam przeciawszy inne komunikacye, z rządem naszym korespondować zamysła; mieć religią panującą Katolicką, znieść naostatku zupełnie niewolę, ażeby każdy człowiek w S. Domingo rodził się, żył, umierał, wolnym Francuzem; każdy do urzędów był zdatym; takie są zasady główniejsze Konstytucyi Generała Murzynów. — W porcie Brestuskim wieść o pokoju sprawiła radość niewypowiedzianą, mianowicie w Hiszpańskich maytkach, od 30 miesięcy tęskniących do Ojczyzny. Wodzowie nasi o tём doniesli Admirałowi Cornwallis; nie chciał wierzyć w początkach. — Do Amiens pierwszy Konsul zawiesił kazał kosztowne meble dla przyozdobienia pałacu na kongres następujący; Józef Buonaparte urzędownie ogłoszony Pełnomocnikiem RPtey. — W Departamencie wojennym odmiany mają nastąpić; armia lądowa stanie na stopniu, na którym podczas pokoju być powinna.

Pierwszy Konsul zatrudnia się losem emigrantów; słychać iż wkrótce 3800 z rejestru będzie wymazanych; między niemi takie osoby, które do usług familii Królewskiej przywiązane były. — Collegium Mazaria zwane oddał na szkołę malarską, snycerską, i Architektury; Sorbonę do wolnego rozrządzenia Ministrowi Chaptal, który w niej mieści ludzi uczonych; w Collegium Plessis szkoly będą centralne. — Dziś w Katedralnym Kościele był wielki tłum ludu na Mszy Greckim językiem i obrządkiem śpiewanej — 45 Biskupów rezygnacyą przysłało, między którymi jest kilku konstytucyjnych, Royer Paryski, Gregoire w Blois, Lecoz w Rennes, Laroche w Rouen etto.

z Hagi 17. Pazdziernika.

Dyrektoriat dnia wczorajszego uroczystie donosił narodowi, że Konstytucya większością głosów przyjęta została. Prawdę mówiąc rzadki z obywatelów chciał być na zgromadzeniach obecnym, rzadki zdanie otworzył; liczymy 350. tysięcy takich, którym prawo daie przywilej czynnego obywatela; nie głosowało zaś nad 52. tysiące, z których 41. tysiąc za Konstytucyą. Były takie wsie i miasteczka, w których żaden mieszkaniec słowa nie rzekł; milczenie za pochwałę Konstytucyi przyjęto. Nie wielka nawet jest liczba takich którzy się głośno protestowali; dziś Batawowie po tylu kł-

skach, rewolucyach, przemianach obojętnie patrzemy na wszystko; sam jedynie pokój serca radością napełnia i nadzieją. Za dni kilka Dyrektorowie dobiorą 7. kolegów; nie wiemy, jeśli Swinden i Ermerins na miejscu zostaną. Jak tylko zaś według przepisów nowej Konstytucyi rządzić się zaczniemy, Generał en chef Augereau z główną kwaterą ustąpi do Bruxelles; regimenta niektóre do Amiens ruszyły. Morski Minister Spoons wstrzymał kazał uzbrojenie 5. liniowych okrętów niedawno spuszczonych na morze; te zaś które są do żeglugi przygotowane po większej części wyjadą na morze; liczoney eskadry nam potrzeba na objęcie osad z Angielskich rąk przez traktat pozyskanych, jakie są: Surinam, Caracao, S. Eustache; przygorek Dobrey-Nadziei, Malacca, wyspy koźenne, i innych wiele w Indyi wschodniej i zachodniej. Admirał de Winter Batawom mądrze radzi, zawsze trzymać ogromną potęgę na morzu, jak za Witta i Ruytera bywało. Kiedyśmy Francuzów i Anglików zprzymierzonych porażali. Dżis obchodzimy uroczystie drugą pamiętkę doroczną kapitulacyi Xiążęcia d'York z Generałem en chef Brune. Admiralicya rozkazała do portów sposobem przyjacielskim przyjmować statki Angielskie; wiele ich już przybyło do Amsterdamu Rotterdam, Dordrecht.

z Bruxelles 13. Pazdziernika.

Minister wewnętrznych interesów Chaptal do Amiens przesłał rozkazy czynienia wszelkiej gotowości na przyjęcie Posłów do Kongresu wchodząc mających. Garnizon będzie liczny, i z nawyborniejszego żołnierza złożony. Dyrektor Chappe ma zlecenie ustawić linię telegrafów do Paryża. Słychać że do Kongresu przybędą Pełnomocnicy wzystkich Mocarstw, które do wojny przeciwko Francuzom należały. Ostenda ma być portem wolnym. Względem otwarcia żeglugi na rzece Escaut nie pew-

Od granic Włoskich 9. pazdziernika.

Nowy rząd Toskański zaczął niedawno zaciągać woyska regularne; Ludwik I. wydał rozkazy, ażeby się nie śpieszono z ukończeniem tego dzieła; przyczyna odmiany niewiadoma. — Z Liworny dwa bataliony woysk Francuzkich ruszyły ku granicom oyczystym. Generał Watrin dla słabosci zdrowia prosil i otrzymał u Generała en chef Murat pozwolenie przejechania na ląd Włoski z wyspy Elby; inny Wódz ma kończyć oblężenie Portoferrajo. — Do Mediolanu wczora goniec nadzwyczajny przynosił niespodzianą wiadomość, że przedugodno warunki pokoju między Francyą i Wielką Brytanią zostały podpisane; natychmiast rząd kazał o tём donieść ludowi gęstem z armat strzelaniem. Generał Murat rozesał gonców na wszystkie strony; z Ankonu kazał wyprawić fregatę do Egiptu. Dla RPtey Cisalpińskiej z Paryża przysłano projekt nowej Konstytucyi; czytany był w Consulcie; nikomu z obywatelów znaiomy nie jest. Niektórzy rozumieją że rząd składać się ma z Senatorów i Konsulów, których obierać powinni elektorowie, tych zaś będzie 700, to jest 300. posiadających dobra ziemskie, 200. kupców, 200. mieszkańców rozmaitego stanu i profesyi. — Przed kilku miesiącami rząd zebrać chcąc summy potrzebne na żołd dla woysk Francuzkich, nakazał przymuszoną sprzedaż dóbr narodowych. Oświadczyli się przeciw gwałtowi Cisalpiń; obfiono rozdane na lotteryą bilety; lecz natychmiast narzucano kontrybucyą, która 15. millionów liwrów wynosi; całą złożyć powinni obywatele majątniejsi. Chociaż piękne żniwo we Włoszech było tego roku, zboże jednak podrożało. Zgadł rząd przyoczyć, i kazał sekwestrować niezmiernie magazyny tych kupców, którzy w czasie tanym one założyli, chcąc w droższym przedawać. — Admirał Warren zostawiwszy przed Portoferrajo kilka fregat, sam z eskadrą udał się do Toulonu.

*** * ***

z Amsterdamu 20. Pazdziernika.

Jak tylko przyszła wiadomość o ratyfikacji warunków przedugodnych, kupcy nasi myśleć zaczęli o wskrzeszeniu handlu upadłego; do warstatów okrętowych kompanii Wschodnio-Indyjskiej 800. cieszów zgromadzono; ten upadek był najszczęśliwszy. Szczęściem w Batawii ma skarbę nietkniętą od nieprzyjaciela. W Londynie, jak z prywatnych listów mamy, ta uwaga pociechą napelnia dobrych obywateli, że pokój z Francją podpisany, Irlandczyków uspokoi; pewni dziś są malkontenci, że nikt bunta ich wspierać nie zechce. Nadzieja lądowania wojsk Francuzkich ożywia przytłumioną; lecz nie zgasiła nienawiści i niezgodę. Ludzie nie spokojni, jakiegokolwiek bądź kraju i nazwiska, poznaią dopiero, że jedyna dla nich nadzieja szczęśliwości zostaje w odstąpieniu zamiarów i myśli dobru powiżecznemu przeciwnych, i posłuszeństwie prawom krajowym.

z Berne 10. Pazdziernika.

Seym walny postanowił dziesięć i inne daniny oddać wolnemu rozrządzeniu Cantonów. Ten wyrok stał się przyczyną niezgody między Deputowanymi. Nie we wszystkich jest Cantonach dziesięć; same tylko: Berne, Zurich, Argow, Lemau na tём zyskują. Więc reprezentanci Cantonów: Schwitz, Uri, Unterwald przestali do swoich kolegów odezwę, wyrażając, ponieważ Seym napisał ustawę przeciwną chęciom i potrzebom Cantonów mniejszych; oni więc muszą szukać nowych instrukcyi, i opuścić miejsce obrad Szwajcarskich; co na dniu wczorajszym przywiedli do skutku. Seym odezwę pomienioną oddał Komisyi wykonawczej. Ta po długiej namowie przedsięwzięć miała środki surowe; jeśliby powrót Posłów sprawił jakie zamieszanie w Cantonach. Minister Francuzki Verninac widząc co się dzieje, głośno zganiał postępek Deputowanych którzy się z Seymu oddalili, ostrzegając że za wszystko odpowiadać muszą.

Wychodzi z druku Grammatyka Teoryczna i praktyczna JP. D'Abry w dwóch tomach na cztery części podzielonych; pierwsza i trzecia są już gotowe, druga i czwarta wkrótce wyjdą z pod prasy. Cena oprawney à la rustica na kleiowym papierze złotych 20, na wodnym złotych 18. Biorący części dwie gotowe, wezmą bilet na wynisć mające.

W Drukarni Wileń. XX. Piarów podają się na prenumeratę wychodzące na nowo z pod prasy dzieła s. p. X. Biskupa Warm:

1. Historia na 2. księgi podzielona.
2. Tom: Pan Podstoli.
2. Tom: Doświadczyński.
2. Tom: Listy i Pisma różne.
1. Podróż do Bilgoraju.
1. Wojna Chocimska.
1. Monachomachia.
1. Antymonachomachia.
1. Myfzeis.
1. Satyry.
1. Wierze różne.
1. Bayki.
1. Ofsjan.

Prenumerata na te wszystkie Tomiki na dobrym kleiowym papierze. Exempl. 1. Rubli 7. Odbierać się będzie w teyże Drukarni XX. Piarow. — Inne zaś Dzieła s. p. X. B. W. później doniesione będą.

W skutek rezolucyi Magistratu Wileńskiego w dniu 5. Mscia terazniejszego 8bra nastaley urząd do opisania majątku po zmarley Agacie Balukiewiczowej wyznaczony, podaje do wiadomości, iż takowy majątek zupełnie jest opisany, i znajdzie się pod wiedzą Urzędu. — Izby zatem każdy mający pretensyą do pomienioney Agaty Balukiewiczowej z dowodami swey pretensyi naydaley w przeciągu czterech tygodni w Magistracie jawił się, przez niniejszy Avis ogłasza się. — 1801. 8bra 10. dnia.

JP. Maréchal Dentysta aprobowany od Akademii Paryskiej, Berlińskiej i Wrocławskiej przybył do tutejszego miasta na żądanie wielu znacznych osób, ofiarując usługi swoje we wszystkich chorobach którym usta i zęby podlegać mogą z łatwością wymiucie zęby i odłamane korzenie; chędoży usta; i dziąsła; wypełnia zęby dołkowate, i umie nierówne zęby w rzędzie ich wyprostować, a chwiejące się w kilku minutach umocnić, także nowe wprawiać, tak iż naturalnym wyrównywią.

Ma prófzek i opiat jakoteż elixier antyskorbutyczny na umocnienie dziąseł i zrobienie onych piękny; posiada inny elixier w krótkim czasie naywiększe bóle zębów usmierający, którego używanie, gdy przez 8. dni kontynuowane, ból zębów na zawżę znosi. Jego prófzek do zębów czyni zęby białymi i umacnia dziąsła. U niego dostanie masci Amerykańskiej, która odciski tak wymiucie, iż nigdy więcej nie odrosną. Znajdzie się też u niego pomada na spuchnięte zęby, także pomada, dająca wargom naturalną rumianość. Można go znaleźć od 7. do 9. ranney a od 12. do 2. godziny po obiedney. W przypadku nieznaledzenia go, Osoby które zechcą zaufać talentom jego mają się udać o wyż pomienione lekarstwa do jego Zony albo u niej odezwę zostawić. — Mieszka na ulicy Niemieckiej w Domu JP. Fr. Jakubowskiego pod Nre 298.

Jan Kisłowski urody sredniey calow pięć wzrostu mieć mogący, twarzy podługowatey nieco zapadłej, dosyć mężny, włosy koloru nakłztalt ciemnego mający nad brew spulzczone krótkim z tyłu arcabem, Surdut swiatły szaraczkowy dosyć długi, takiegoż koloru sukna spodnie i czuyka ciemno-szaraczkowa; kapelusz stosowany młiey foremnie welniany bez kokardy czarny, w Cyrkule 6tym pod Nrem 12. Zrobiwszy szkody do dwóch set czerw. złotych a mianowicie skradłszy Zegarki 3. jeden Angielski srebrny z dwoma kopertami od cz. zł. 15, drugi zbyt płaski złoty z emallią cylindrowy wartujący cz. zł. 50, trzeci osmiogronny złoty z emallią z łańcużkiem złotym waloru cz. zł. 70, bielizny Holl. różney sztuk kilkadziesiąt, pieniędzmi kilkaset zł. na dniu 25. 8bris z południa zemknął. — Ktoby takowego czteka lub szkody tę doscignął, raczy dać znać do Domu JP. Germana w Cyrkule 6tym pod Nrem 12. a znaćzną nadgodę odbierze.